

nogle Bemærkninger af den ærede Indenrigsminister, der under Forhandlingerne af denne Sag stadig har sigtet tilbage hertil. Jeg maa som sagt gjøre gjældende, at med Afslaget af 8de December 1870, hvilket ærede Medlemmer kunne se af Betænkningen, var Sagen foreløbig afsluttet. Sagens nye og væsentlige Affinit begynder med, at der sidstafvige Foraar kom tvende Mænd fra Udlandet hertil, som henvendte sig til mig, og den Mand, der i Forening med mig har handlet i denne Sag. Disse Mænd godtgjorde for os, at de kunde raade over den fornødne Kapital til Anlægget, og det første Skridt, vi derpaa foretog os, var at præsentere dem for den ærede Indenrigsminister, som derved ogsaa fik Vællighed til at undersøge, hvorvidt de stode i saadanne Forhindelser, at Sernhaneforetaget ved dem vilde kunne gjenneføres. Efterat dette var skeet, indgave vi et Andragende under 8de Marts sidste Aar, hvort vi anholdt om at maatte undersøge Terrainet. Herpaa svarede Indenrigsministeret, at Villadellen var givet, men der skulde stilles et Depositum af 10,000 Rd., hvilket kort efter blev indbetalt. Faa Dage efter, den 13de Marts, indleverede vi til den ærede Indenrigsminister en Skrivelse med 18 Spørgsmaal. Af disse 8 Spørgsmaal ere de 4 ærede Medlemmer besvarede fra tidligere Forhandlinger. Først den 18de Marts fik vi Svar, men kun paa de 4 Spørgsmaal, de 4 andre derimod toge vi tilbage efter Afstale med den ærede Indenrigsminister, da deres Besvarelse frembød Vanskeligheder, og de tilmed ikke af os bleve ansete for at være af stor Bigtighed. Som sagt, de 4 Spørgsmaal fik vi besvarede, og blandt disse det meget berømte Spørgsmaal om Garantien. Da dette var skeet, indgave vi et Andragende af 23de Marts, og dette er vort egentlige Andragende om Koncession, hvorved vi anmodede Indenrigsministeren om Koncession, naar de Betingelser, den ærede Minister maatte stille, fuldstændig opfyldes. Smidlettid havde vi med disse fremmede Mænd for at binde dem til os, og for at vi kunde være bundne til dem, sluttet en foreløbig Overenskomst om Sagens Overdragelse til dem, eller med andre

Ord: Overdragelsen af den forventede Koncession, — thi jeg skal udtrykkelig bemærke, at der kun var Tale om den forventede Koncession, — og da den Mand, af hvem disse to Fremmede vare udsendte, Englænderen Davy, kort Tid efter kom hertil, da blev Overdragelsen overført paa ham med nævnte 2 første Mænds Sanktion. Her er altsaa en dobbelt Overdragelse, først en foreløbig til de 2 Mænd, som kom først hertil, og dernæst til Hr. Davy med disse Mænds Samtykke, da han selv kom, hvilken Overdragelse gik ud paa, at, saafremt vi erholdt denne Koncession, da skulde han have Ret til at udføre Baueanlægget. Vi forelagde derefter den høitærede Indenrigsminister under 18de April en Skrivelse, i hvilken vi spurgte ham, om vi maatte overdrage Koncessionen til Andre, og under hvilken Form han ønskede, at denne Overdragelse skulde ske. Derpaa fik vi, som man vil se af Betænkningen, under 1ste Mai et Svar, hvort han fastsatte vor hele Stilling. Han tilstede, den forlangte Overdragelse, men forlanger meget korrekt, at Etatsraad Suel og jeg skulde være ansvarshavende Medlemmer af det af os til Foretagendets Realisation dannede Selskab ligeoverfor Danmark, hvorved altsaa Selskabet beholdt en fuldstændig dansk Karakter. Vor Stilling i denne Sag var derved præciseret, og vi forelagde nu Udendingene, med hvem vi havde dannet et Konsortium, Ministerens Bestemmelse, hvilken de gik ind paa, og i Genhold til hvilken vi indtraadte som Associerede i Sagen med en vis Procentandel af den hele Forretning. — Dermed var altsaa Overdragelsesspørgsmaalet ordnet, idet Selskabet, repræsenteret af Etatsraad Suel og mig, fik en fuldstændig dansk Karakter. Inden jeg gaar videre, maa jeg nærmere omtale Garantispørgsmaalet, — og det er det, som det især gjælder mig om her i Dag at fremdrage. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes den høitærede Indenrigsminister under Sagens Behandling ved Finansloven har kunnet sige: „der er ikke fra min Side tilbageholdt et eneste Dokument, ikke en eneste Skrivelse, men Alt er givet med den største Alenhed.“; endvidere: „Derpaa“ — vort Spørgs-